

# Udateret. Formentlig fra september 1900

## SENDER

Thora Constantin-Hansen

## RECIPIENT

Olivia Holm-Møller

## FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Ingen datering. Indholdet relaterer sig til et brev den 7.9.1900, hvor Olivia Holm-Møller fortæller Thora Constantin-Hansen om sin "tandpine".

Mentioned people:

Valdemar Brücker

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

## TRANSCRIPTION

Nej, deri er jeg ogsaa enig med Dem, De skal ikke lade Tænderne plumbere. Lad rolig de ga ormstukne Stumper smuldre hen eller trækkes ud som det nu kan falde sig og bær Smerterne saa heltemodigt som muligt. De mister i Virkeligheden intet derved. Alene det at de er i Opløsningstilstand viser at de ikke fortjener de gode Navne, som De giver dem og kun ved at blive kommer Væksten hos dem der vil bryde frem.

Tro paa Gud og Mennesker er af evig Art og vokser op, hvor der er Sandhedstrang af sig selv før eller senere. Intet under at Lidelsen kulminerer i Aagaard, det sunde friske Sted, som giver Livskraft til hvad der er Liv i saa det nye bryder paa og trænger det gamle bort. Dertil vil jeg tro, De kan faa Hjælp hos Brücker, plumbere indlader han sig ikke paa, han sind ikke lader sig aldrig paa Havlheder og har Tro nok paa Livet, til at han tør kaste det der er dødt over bord, selv om man saa en Tid skal sejle uden Ballast, det er dog at foretrække for at sejle "med Lig i Lasten". Naar jeg mente, De maaske ikke kunde taale Aagaard saa dømte jeg fra mig selv, som maatte gaa tandløs i aarevis, inden jeg kunde taale som maatte tumle aarevis om, før jeg taalte det mindste Tilskud af finde mig i at miste alt hvad jeg havde af Ballast og savne det aarevis, inden jeg kunde taale ny, men vi Mennesker er jo heldigvis ikke ens og kan De taale at modtage meget godt, samtidig med at de mister hvad der ikke duer, saa meget des bedre. For en Lykke, at man saadan kan hale i bruge Lignelser, ellers havde jeg aldrig kunnet tale ud med Dem lige ud havde jeg aldrig kunnet sige dette, og endda kun skriftligt.

finde Ord derfor, saa hjælper det ogsaa [ulæselig]  
Jeg haaber at jeg ikke har plaget Dem der med.

Ni; deri er jeg ogsaa enig med Dem, De skal ikke lade Tandeme plumbere. Lad rolig de gas ormsotakene skumpe smulde hen eller trækkes ud som dit men kan fælde sig og har smertene saa heltemodigt som smulst. De mister i Virkeligheden intet derved, Alene det at de er i Oults røjs tilstand <sup>ikke</sup> <sup>ikke</sup> at de ikke fortjener de gode Navne, som De <sup>ikke</sup> <sup>ikke</sup> giver dem. <sup>og kan ved at blinde harnes Vædder hos dem</sup> Fra paa End og Mennesket er af evig fort og vokser op, hvor der er Landhusholdning og sig selv for eller senere. Intet under at Lidelser kulmineres i baggaard, det under friske Hed, som giver ~~Levskraft~~ til hvad der er Liv i saa det nye bygger paa og trænger det gamle bort. Dertil vil jeg tro, De kan paa Hjælp hos Brückes, plumbere indlader han sig ikke paa; han ind- ikke lader sig alene paa Hælskeder og har Fra nok paa Livet, til at han for kaste det der er dødt over bord, selv om man saa en Tid skal sejle uden Ballast, det er dog at fratrække for at sejle "med Lig i Lasten".

Nu jeg mente, De maatte ikke kunde bære baggaard

saar dimitte jeg fra mig selv, som maatte saar  
faaet i aarvis, inden jeg kunde taale som  
maatte turde aarvis om, for jeg taalte det  
~~mindste~~ Tilskud af finde mig i at ~~saar saar~~  
miste 'alt hvad jeg havde af Ballast og  
saar det aarvis, inden jeg kunde taale mig,  
men vi er jo heldigvis ikke ens og kan de  
taale at modtage noget godt, samtidig med  
at de mister hvad der ikke duer, saa meget  
der bedre.

For en Lykke, at man saadan kan taale <sup>bruge</sup>  
Lignelser, eller havde jeg aldrig kunnet tale  
ud med Dem lige ud havde jeg aldrig kunnet  
finde ordene, saar hialene det ogsaa at man ikke er en med Brand  
rige dette, og endaa kun skriftlig. Jeg  
haaber at jeg ikke har fejlet Dem der med.